

V I Lenin

Teser om konstituerande församlingen

1. Kravet på att en konstituerande församling skulle inkallas ingick med full rätt i den revolutionära socialdemokratins program, emedan konstituerande församlingen i en borgerlig republik utgör demokratiens högsta form och emedan den imperialistiska republiken med Kerenskij i spetsen vid bildandet av ett förparlament förberedde en valförfalskning och en rad brott mot demokratin.
  2. När den revolutionära socialdemokratin ställt upp kravet på att en konstituerande församling skulle inkallas, har den ända sedan början av revolutionen 1917 vid flera tillfällen betonat, att en sovjetrepublik utgör en högre form av demokrati än en vanlig borgerlig republik med en konstituerande församling.
  3. För övergången från det borgerliga till det socialistiska systemet, för proletariats diktatur, är sovjetrepubliken (arbetar-, soldat- och bondedeputerades sovjetrepublik) inte endast formen för en högre typ av demokratiska institutioner (jämfört med den vanliga borgerliga republiken med en konstituerande församling som dess krona), utan även den enda form, som är i stånd att trygga den smärtlösa övergången till socialism.
  4. Konstituerande församlingens inkallande under vår revolution enligt listor, vilka framlades i mitten av oktober 1917, försiggår under förhållanden, som utesluter möjligheten av att valen till denna konstituerande församling skulle ge ett riktigt uttryck åt folkets vilja i allmänhet och de arbetande massornas vilja i synnerhet.
  5. För det första ger det proportionella valsystelet ett sant uttryck åt folkviljan endast då partilistorna motsvarar folkets reella fördelning i de partigrupperingar, som återspeglats i dessa listor. Men hos oss uppstod som bekant det parti, som från maj till oktober hade de flesta anhängarna bland folket och i synnerhet bland bönderna, nämligen socialistrevolutionärernas parti, enhetliga listor till konstituerande församlingen i mitten av oktober 1917, men sprängdes i november 1917 efter valen till konstituerande församlingen, innan den inkallats.
- På grund härav finns det inte och kan det inte finnas ens en formell överensstämmelse mellan väljarmassornas vilja och sammansättningen av dem som valts till konstituerande församlingen.
6. För det andra finns det en ännu viktigare, inte formell, inte juridisk utan en samhällelig och ekonomisk, klassmässig orsak till den bristande överensstämmelsen mellan folkets och i synnerhet de arbetande klassernas vilja å ena sidan och konstituerande församlingens sammansättning å andra sidan, nämligen den omständigheten att valen till konstituerande församlingen hölls vid en tid, då den överväldigande majoriteten av folket ännu inte kunde känna till hela omfånget och betydelsen av Oktoberrevolutionen, sovjetrevolutionen, proletär- och bonderevolutionen, som började den 25 oktober 1917, dvs efter det att kandidatlistorna till konstituerande församlingen hade framlagts.
  7. Oktoberrevolutionen genomgår i vår åsyn successiva utvecklingsetapper genom att erövra makten åt sovjeterna, rycka det politiska herraväldet ur bourgeoisins händer och överlämna den i proletariats och fattigböndernas händer.
  8. Revolutionen började med segern den 24-25 oktober i huvudstaden, då 2:a allryska sovjetkongressen av arbetar- och soldatdeputerade, denna förtrupp för proletärerna och den politiskt mest aktiva delen av bönderna, gav bolsjevikernas parti majoritet och förde det till makten.

9. Under november och december grep sedan revolutionen arméns och böndernas hela massa och yttrade sig framför allt i avsättning och nyval av de gamla topporganisationerna (armé-kommittéer, guvernementsbondekommittéer, centrala exekutivkommittén i bondedeputerades allryska sovjet osv), vilka uttryckte revolutionens överlevda kompromissfas, dess borgerliga men inte proletära etapp, och vilka därför ofrånkomligen måste avträda från scenen under de djupare och bredare folkmassornas anstormning.

10. Denna mäktiga rörelse av de utsugna massorna för att ombilda sina organisationers ledande organ är ännu idag, i mitten av december 1917, inte avslutad och järnvägsmännens inte slutförda kongress utgör en av etapperna i denna rörelse.

11. Således uppstår de facto i november och december 1917 en principiellt annan gruppering av Rysslands klasskrafter i deras klasskamp än den, som kunde få sitt uttryck i partiernas kandidatlistor till konstituerande församling i mitten av oktober 1917.

12. De senaste händelserna i Ukraina (delvis även i Finland, Vitryssland och likaså i Kaukasien) uppvisar på samma sätt en ny gruppering av klasskrafterna, som försiggår under kampprocessen mellan den borgerliga nationalismen hos den ukrainska radan, den finländska lantdagen osv å ena sidan och sovjetmakten, proletär- och bonderevolutionen i var och en av dessa nationella republiker å andra sidan.

13. Slutligen har inbördeskriget, som började med kadeternas och kaledinanhängarnas kontrarevolutionära uppror mot sovjetmyndigheterna, mot arbetar- och bonderegeringen, definitivt skärpt klasskampen och avlägsnat varje möjlighet att på formellt demokratisk väg lösa de mycket brännande frågor, som historien ställt Rysslands folk och i första hand dess arbetarklass och bönder inför.

14. Endast arbetarnas och böndernas fullständiga seger över bourgeoisins och godsägarnas uppror (som fick sitt uttryck i kadeternas och kaledinanhängarnas rörelse), endast ett skoningslöst militärt kuvande av detta slavägaruppror kan verkligen säkerställa proletär- och bonderevolutionen. Händelsernas gång och klasskampens utveckling i revolutionen har lett till att parollen ”All makt åt konstituerande församlingen”, som inte räknar med arbetar- och bonderevolutionens vinningar, inte räknar med sovjetmakten, inte räknar med besluten av arbetar- och soldatdeputerades 2:a allryska sovjetkongress och av bondedeputerades 2:a allryska kongress osv – att denna paroll *i verkligheten blivit* en paroll för kadeterna och kaledinanhängarna samt deras hantlangare. För hela folket* har det nu blivit fullständigt klart, att konstituerande församlingen, om den skulle komma i motsättning till sovjetmakten, oundvikligen vore politiskt dödsdömd.

15. Till de särskilt akuta frågorna i folkets liv hör frågan om freden. En verkligt revolutionär kamp för freden började i Ryssland först efter revolutionens seger den 25 oktober, och denna seger gav de första frukterna i form av publiceringen av de hemliga fördragen, ingående av vapenstilleståndet och upptagandet av offentliga förhandlingar om en allmän fred utan annexioner och kontributioner.

De breda folkmassorna får först nu i praktiken, i fullt omfång och öppet möjlighet att se en politik, som går ut på revolutionär kamp för freden, och att studera dess resultat.

Under valen till konstituerande församlingen hade folkmassorna inte denna möjlighet.

Det är klart, att även från denna sida sett är det oundvikligt med en bristande överensstämmelse mellan sammansättningen av dem, som valts till konstituerande församlingen, och den verkliga folkviljan i frågan om krigets avslutande.

---

* I texten som publicerades i *Pravda* följer vidare: ”blir det klart att denna paroll faktiskt innebär kamp för att avlägsna sovjetmakten och ...” – *Red*

16. Hela komplexet av ovannämnda omständigheter ger till resultat att en konstituerande församling, som inkallas enligt listorna för de partier, som existerade före proletär- och bonderevolutionen, då bourgeoisin härskade, oundvikligen leder till en sammanstötning med viljan och intressena hos de arbetande och utsugna klasserna, som den 25 oktober började den socialistiska revolutionen mot bourgeoisin. Självfallet står denna revolutions intressen över konstituerande församlingens formella rättigheter, även om dessa formella rättigheter inte hade undergrävts av att lagen om konstituerande församlingen saknar ett erkännande av folkets rätt att när som helst nyvälja sina deputerade.

17. Varje direkt eller indirekt försök att granska frågan om konstituerande församlingen ur en formellt juridisk synpunkt, inom den vanliga borgerliga demokratins ram, utan hänsyn till klasskampen och inbördeskriget, är ett förräderi mot proletariatets sak och en övergång till bourgeoisins ståndpunkt. Det är den revolutionära socialdemokratins ovillkorliga plikt att varna alla och envar för detta fel, som några bolsjevikiska ledare förfallit till, då de inte förmått att bedöma oktoberupproret och den proletära diktaturens uppgifter.

18. Den enda chansen till en smärtfri lösning på krisen, som uppstått på grund av den bristande överensstämmelsen mellan valen till konstituerande församlingen å ena sidan och folkets vilja samt de arbetande och utsugna klassernas intressen å den andra består i att folket i så stor utsträckning som möjligt och så fort som möjligt förverkligar rätten att nyvälja medlemmarna i konstituerande församlingen och att konstituerande församlingen själv ansluter sig till centrala exekutivkommitténs lag om dessa nyval samt att konstituerande församlingen avger en förklaring om att den förbehållslöst erkänner sovjetmakten, sovjetrevolutionen, dess politik i frågan om freden, om jorden och arbetarkontrollen, att konstituerande församlingen avgjort ansluter sig till motståndarna mot kadeternas och kaledinanhängarnas kontrarevolution.

19. Utan dessa förutsättningar kan krisen i samband med konstituerande församlingen lösas endast på revolutionär väg, endast genom de mest energiska, snabba, fasta och beslutsamma revolutionära åtgärder från sovjetmaktens sida mot kadeternas och kaledinanhängarnas kontrarevolution, oavsett bakom vilka paroller och institutioner denna kontrarevolution skulle dölja sig (även om det vore medlemskap i konstituerande församlingen). Varje försök att binda sovjetmaktens händer i denna kamp skulle innebära stöd åt kontrarevolutionen.

Skrivet den 11 eller den 12 (24 eller 25) december 1917

Publicerat i *Pravda* nr 213, den 26 (13) december 1917

V I Lenin, *Samlade skrifter*, 5:e ry uppl, b 35, s 162-166